

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Institutio S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris. Libri Qvinque

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

II. Miraculorum S. Ignatij derisor, morte id luit Arbosii in comitatu
Burgundiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

Christum precibus, idem trium horarum spatio ex eo contendit exorare, dum mœrore, & labore fracta faciem in manus inclinavit, & tantisper inter-quietura. Hic vero incredibili gaudio impleri, & vocem audire ter sibi hæc iussa repetentem. Narra ingenuæ filia quæcumque de matre mea tibi monstrata sunt; qua voce respirans, & minarum quas extimuerat edocta causam, simul eam fuisse Dei matrem quam viderat, imperata perfecit, & autoritate legitima, quod pro testimonio dixerat, estque hic à nobis recensitum firmari voluit; superadditis tamen quæ mater, nator, & rei spectatores iurati addidere.

Conciones habebat Arbosij in Comitatu Burgundiæ propè Dolam ex Ordine religiosissimo vir quidam. Hic à Doctore Gillabodo virtute ac literis noto, vocatus ad prandium, indignè accepit efferri ab eo Ignatij merita, & sanctimoniam, aususque infelix in sanctos ludere, Iesuitarum, inquit, Fundatoris eò summa pertingit potestas, vt sanet dolorem dentium non plus ultra. Quæ vox ab homine tam spectatæ professionis, & habitus, liuore sacrilego expressa, offendit grauitè conuiuas, & mœsto silentio excepta est, erat enim S. Ignatio addictissima illa domus. Accidit ea res die lunæ, mediæ quadragesimæ proximo, quam vt concionibus expleret qui cœperat, vindictam sceleris, Deus in gratiam populi distulit. Sed altero à Pasca die, ab eodem denuo inuitatus, temeritatis impiæ pœnam luit. Manu pateram tenens, vt biberet, improviso inhorrescit, vociferatur sibi dentes dissilire, & os prorsus ocludi, planèque post hæc confixis veluti maxillis, verbum nullum misit, sed mugitu, & fremitu desperabundi more adstantes exterruit; sub hæc enim miserè abripi, furere, conuelli, exagitari tam valida rabie, vix vt quinque, aut sex hominum manibus teneretur. Adhibentur, sed frustra medici, nam inductus à Deo morbus, at expugnabilis hominibus non erat. Inter hos angores triduum superstes, eloquenter populo reuerentiam beatis debitam suo supplicio suasit; ac finem denique viuendi fecit, nec pœnitudinis, aut alterius cuiusuis bonæ mentis indicium verbo vlllo dedit.

Ante hunc anno 1610. luerat idem scelus in Hispania, laicus alterius Ordinis. Hic prope Cordubam, cum in Societatis adiutorem incidisset, fœdis modis aggressus est, illum, Societatem, maximèque S. Ignatium ludere, haud pridem beatis adscriptum. Conuitorum, & farcalmi satur, vestes exuit, seque nudus in riuum moletrinx mittit. At ecce dum natat, in quo erat expeditissimus, videt iterum adiutorem nostrum, & O! inquit, tenerem hic Patrem vestrum Ignatium: ego illum potarem tam liberaliter, vt in posterum sitiret nunquam. Fuit hic eius & verborum, & vitæ horrendus finis: subito enim velut plumbeus in ima deprimitur, & aquis præfocatur.

Mutinenses quatuor nobiles, Ludouica Fontana; Francisca, & Anna Brancolinæ, ipsius ex matre Sorores; & Liuia, Alberti Fontanæ filia comperæ sunt ab dæmone possideri anno 1598. Harum Ludouica Paulo Gui-

II.

Miraculo-
rum S. Ignatij
derisor, morte id luit
Arbosij in
comitatu
Burgundiæ.

III.

Simile præce-
denti prope
Cordubam.

IV.

Arreptitia
quatuor mu-
tina liberan-
tur.